

4. An-Nisa'

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

4. An-Nisa'

Uppenbarelsens period

Denna sura omfattar flera föredrag som uppenbarades vid olika tillfällen under en period som troligen sträcker sig från slutet av år 3 e.H. till slutet av år 4 e.H. eller början av år 5 e.H. Även om det är svårt att fastställa de exakta datumen för deras uppenbarelse, är det ändå möjligt att tilldela dem en ganska korrekt tidsperiod med hjälp av de bud och de händelser som nämns i dem, samt de traditioner som rör dem. Några exempel ges nedan som illustration:

Vi vet att instruktionerna om fördelningen av arvet efter martyrerna och om skyddet av de faderlösas rättigheter sändes ned efter slaget vid Uhud, där 70 muslimer dödades. Då uppstod naturligtvis frågan om fördelningen av martyrernas arv och skyddet av deras barns rättigheter i många familjer i al-Madinah. Av detta drar vi slutsatsen att verserna 1-28 uppenbarades vid detta tillfälle.

Vi lär oss från traditionerna att budet om salat under krigstid gavs vid tillfället för expeditionen Dhat-ur-Riqa', som ägde rum år 4 e.H. Därav drar vi slutsatsen att föredraget som innehåller vers 102 uppenbarades vid detta tillfälle.

Den sista varningen (vers 47) till judarna gavs innan Banu Nadir fördrevs från al-Madinah i Rabi' al-Awwal år 4 e.H. Därav kan man med säkerhet dra slutsatsen att föredraget som innehåller vers 47 måste ha uppenbarats någon tid före detta datum.

Tillståndet för tayammum (att utföra tvagning med ren jord när inget vatten finns tillgängligt) gavs under expeditionen mot Bani al-Mustaliq, som ägde rum år 5 e.H. Därför är den sannolika uppenbarelseperioden för föredraget som innehåller vers 43 år 5 e.H.

Ämnen och deras bakgrund

Låt oss nu betrakta de sociala och historiska omständigheterna under perioden för att förstå suran. Alla föredrag i denna sura behandlar tre huvudproblem som den helige Profeten stod inför vid den tiden.

För det första var han sysselsatt med att åstadkomma en allsidig utveckling av den islamiska gemenskap som hade bildats vid tiden för hans migration till al-Madinah. För detta ändamål införde han nya moraliska, kulturella, sociala, ekonomiska och politiska ordningar i stället för de gamla från den förislamiska tiden.

För det andra upptogs hans uppmärksamhet och ansträngningar av den bittra kamp som pågick med de avgudadyrkande araberna, de judiska klanerna och hycklarna, som med alla medel motsatte sig hans reformmission.

Framför allt måste han sprida islam i mötet med den bittra oppositionen från dessa onda krafter, i syfte att vinna fler och fler sinnen och hjärtan.

I enlighet med detta har detaljerade instruktioner givits för konsolideringen och stärkandet av den islamiska gemenskapen, som fortsättning på dem som gavs i *Al-Baqarah*. Principer för ett smidigt familjeliv har fastställts, och sätt att lösa familjetvister har undervisats. Regler har föreskrivits för äktenskap, och rättigheterna för hustru och make har fördelats rättvist och skäligt. Kvinnans ställning i samhället har fastställts, och de faderlösas rättigheter har förklarats. Lagar och bestämmelser har fastställts för arvets fördelning, och instruktioner har

givits för att reformera de ekonomiska angelägenheterna. Grunden för strafflagen har lagts, dryckenskap har förbjudits, och instruktioner har givits om renhet och tvagning. Muslimerna har undervisats om vilka relationer goda människor bör ha till Allah och till sina medmänniskor. Instruktioner har givits för upprätthållandet av disciplin i den muslimska gemenskapen.

Den moraliska och religiösa situationen hos bokens folk har granskats för att lära muslimerna läxor och för att varna dem för att följa i deras fotspår. Hycklarnas beteende har kritiserats, och de kännetecken som skiljer hyckleri från sann tro har tydligt markerats för att göra det möjligt för muslimerna att skilja mellan de två.

För att hantera efterverkningarna av slaget vid Uhud sändes uppmuntrande föredrag ned för att mana muslimerna att möta fienden modigt, eftersom nederlaget i slaget hade gjort de avgudadyrkande arabiska klanerna, de närliggande judarna och hycklarna i hemmet så djärva att de hotade muslimerna från alla håll. Vid denna kritiska tidpunkt fyllde Allah muslimerna med mod och gav dem de instruktioner som behövdes under denna period av krigsmoln.

För att motverka de skrämmande rykten som spreds av hycklarna och de svagt troende muslimerna, befalldes de att göra en grundlig undersökning av dem och att informera de ansvariga om dem.

De upplevde också vissa svårigheter med att utföra sin salat under expeditioner till platser där inget vatten fanns tillgängligt för tvagning. I sådana fall fick de tillåtelse att rena sig med ren jord och att förkorta salat eller att utföra "fruktans bön" när de stod inför fara.

Instruktioner gavs också för att lösa det svåra problemet med de muslimer som var utspridda bland de icke-troende arabiska klanerna och ofta drogs in i krig. De uppmanades att utvandra till al-Madinah, islams hemvist.

Denna sura behandlar också fallet med Banu Nadir, som visade en fientlig och hotfull attityd trots de fredsavtal de hade ingått med muslimerna. De stod öppet på islams fienders sida och smidde planer mot den helige Profeten och den muslimska gemenskapen, till och med i själva al-Madinah. De ställdes till svars för sitt fientliga beteende och gavs en sista varning att ändra sin hållning, och de fördrevs till slut från al-Madinah på grund av sitt uppförande.

Problemet med hycklarna, som vid den tiden hade blivit mycket besvärligt,

orsakade svårigheter för de troende. Därför delades de in i olika kategorier för att göra det möjligt för muslimerna att bemöta dem på rätt sätt. Klara instruktioner gavs också om vilken hållning de skulle inta gentemot de icke-stridande klanerna.

Det viktigaste som behövdes vid den tiden var att förbereda muslimerna för den bittra kampen mot islams motståndare. För detta ändamål lades största vikt vid deras karaktärsdaning, eftersom det var uppenbart att den lilla muslimska gemenskapen endast kunde bli framgångsrik — ja, överleva — om muslimerna besatt hög moralisk karaktär. Därför befalldes de att anta de högsta moraliska egenskaperna och kritiserades strängt närhelst någon moralisk svaghet upptäcktes hos dem.

Fastän denna sura huvudsakligen behandlar moraliska och sociala reformer, har ändå vederbörlig uppmärksamhet ägnats åt islams spridning. Å ena sidan har den islamiska moralens och kulturens överlägsenhet fastställts över judarnas, de kristnas och de avgudadyrkarnas; å andra sidan har deras felaktiga religiösa föreställningar, deras felaktiga moral och deras onda handlingar kritiserats för att förbereda marken för att bjuda in dem till sanningens väg.

Ämne:

Konsolidering av den islamiska gemenskapen

Det huvudsakliga syftet med denna sura är att lära muslimerna de vägar som förenar ett folk och gör dem fasta och starka. Instruktioner för familjens stabilitet — som är gemenskapens kärna — har givits. Därefter har de uppmanats att förbereda sig för försvar. Vid sidan av detta har de undervisats om vikten av islams spridning. Framför allt har vikten av högsta moraliska karaktär betonats som en grundläggande del i gemenskapens konsolidering.

[KAPITEL 4](#)

[«3. AL-IMRAN](#)

[5. Al-Ma'idah»](#)

-
- [Bönen gudomlig befallning](#)
  - [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
  - ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
  - [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
  - [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
  - [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
  - [Förstå Koranen](#)
  - [Lycka eller elände i nästa liv](#)
  - [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
  - [Rasism: Finns det en lösning?](#)